

సత్యభామా పరిణయం

(శ్రీ గణేశ మహిమ)

కథా సంగ్రహము

కుక్లాంబర ధరం విష్ణుం

శశివర్ణం చతుర్భుజం

ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్

సర్వ విఘ్నాప శాంతయే

అన్ని వేళలా మానవులు దేవతలు ధ్యానించి తరించే శ్రీ గణేశ్వరుని చరిత్ర భరత భూమిలో ఆసేతు హిమాచల పర్వంతము అందరికీ తెలిసినదే.

పార్వతీ మానస పుత్రుడుగా ఉచ్ఛవించి ఆమె అభ్యంగవము చేస్తూఉండగా కైలాసద్వారాన్ని కాపాడుతున్న వినాయకుణ్ణి త్రిశూలంతో ఈశ్వరుడు సంహరించడం, తర్వాత అతడు తన పుత్రుడే అని తెలుసుకొని ఉత్తరదిశగా నిడిస్తున్న ఒక ఏనుగు శిరస్సు నతికించి అతనికి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయడం, ముందు విఘ్నేశ్వరుని పూజ జరగనిదే ఏ వ్రతమూ, యజ్ఞమూ, యాగమూ ప్రాతంభించ కూడదని ఆదేశించడం ఈ ఘట్టంతో గణేశ చరిత్ర ప్రారంభమవుతుంది.

విద్యాభ్యాస సమయంలో విఘ్నేశ్వరుడు మూషికాసురుని వధిస్తాడు. అప్పటినుంచీ మూషికయే వినాయకుని వాహనం.

విద్యానంతరం పరమేశ్వరుడుసకల దేవతల సమక్షంలో వినాయకుణ్ణి ప్రమథ గణాలకు నాయకునిగా నియమిస్తాడు. అందుకే అతనికి గణనాథుడని పేరు.

వినాయక చవితినాడు చంద్రుడు విఘ్నేశ్వరుణ్ణి

చూసి నవ్వుతాడు. వినాయకుడు కోపంతో చంద్రుణ్ణి శపిస్తాడు. అనాడు చంద్రుని చూసినవాళ్ళు నీలాపనింద పాలవుతారన్నది ఆశాపం.

ద్వాపరయుగంలో శ్రీకృష్ణునికి ఆశాపం తలుగుతుంది.

మహారాజు సత్రాజిత్తు సూర్యభగవానుని ఆరాధించి శ్యమంతక మణిని పొందుతాడు. ఒకనాడు శ్రీకృష్ణుడు ఆమణిని చూసి తన కిమ్మంటాడు. సత్రాజిత్తు నిరాకరిస్తాడు. అతర్వాత కొన్నాళ్ళకు సత్రాజిత్తు తమ్ముడు ప్రసేనజిత్తు ఆమణిని ధరించి వేటకు వెళ్ళి ఒకసింహం బారినిపడి మరణిస్తాడు. జాంబవంతుడా డాసింహాన్ని చంపి శ్యమంతక మణిని తీసుకొని పోయి తన కూతురు జాంబవతికి ఇస్తాడు.

ప్రసేనుని మరణవార్తను విన్న సత్రాజిత్తు శ్రీకృష్ణుడే తన తమ్ముని చంపి మణిని హరించాడని నింద మోపుతాడు.

తనమీద వచ్చిన నీలాపనిందను తొలగించు కోవడానికి శ్రీకృష్ణుడు అరణ్యమార్గాలలో పోయి యదార్థాన్ని గ్రహించుతాడు. ఏడురోజులు జాంబవంతునితో పోరి అతనిని ఓడించి మణిని జాంబవతినీ గ్రహిస్తాడు.

తన పుత్రిక సత్యభామను శతధన్వు కిచ్చి వివాహం చెయ్యాలనుకుంటాడు సత్రాజిత్తు. కాని సత్యభామ త్రికరణ శుద్ధిగా శ్రీకృష్ణుని ప్రేమించింది.

శ్రీకృష్ణుడు శ్యమంతక మణితో తిరిగివచ్చి యుద్ధంలో శతధన్వుని ఎదుర్కొని వధిస్తాడు.

సత్యభామా పరిణయంతో కథ సమాప్తమౌతుంది.

పాటలు

1 పాట

రచన : శ్రీశ్రీ

పాడినవారు : జానకి

బుద్ధి-సిద్ధి - బుద్ధి-సంధాతా!

జై జై జై శ్రీగణేశా!!

పార్వతీ మాతా ప్రియపుత్రా!

పరమేశ మనోవినోదా!!

ఆడెనే - ఆడెనే - ఆడెనే!

ఆడెనెల్ల జగతి జం జం!

॥ఆడెనే॥

మాల్ కోసు పాడగ మనసాయె.

మనముందర ధ్వనియించు సన్నాయి!

చూడగ సభయే సుందర గీతం!

ఓ...జం! జం! జం!!

॥ఆడెనే॥

తారల చేసేకదా ప్రదక్షిణం!

ఇక పై ఆడగరాదె చంద్రమా!

సోగసయినా నీరూపమే పున్నమి!

ఓ...జం! జం! జం !!

॥ఆడెనే॥

విశ్వగీతియై తోచె స్వర్గం!

మధురమైనదీ చల్లని మార్గం!

రాగమయమ్మి శోభనగానం!

ఓ...జం! జం! జం!!

॥ఆడెనే॥

2 పాట రచన : శ్రీశ్రీ పాడినవారు : జానకి, లత, డి కోరస్.

పదవే చెలి ఈవని ఆడే|

మది నిండే మోదం నేడే|

ఝుం - ఝుమ్మని కమ్మని గీతాలచే|

భ్రమించి మైమరపించి|

ఎన్నోమాటలతోనే

నన్నూ ప్రేమించు సఖుడు రాడే లనే|

ఆలించి నానే మురళీ గీతి|

ప్రాణాలు దోచే ఆరూపే|

నా యెదలోనే మాయక నిలిచే|

పూల మాలిక ఆ చూపే|

కోరి కోయిల బాల పిలిచిందిగా యీవేళ|

చూడ చూడనీ ఆశలు నేడే ఈడేరేనే|| ||భ్రమించి||

చెలి యన గానే మనసె పొంగేనా|

ప్రేమ జనించి పాడేవు|

కోమలి నీకీ భాగ్యమె కలిగే|

ఏమని మాటా లాడేవు|

సరసాలే చాలించాలే నోరూరించగ నేలే|

దొరికేవె చాలునింక మాటాడకే|

||భ్రమించి||

కలియక పెడగా ఉండగ రాదే|

ప్రేమయే చాటే నీసొంపే|

నేటికి నాపై మన్నధరాజే।

నాటగ నేసే అస్త్రమే।

సయ్యాటలే మరియుదా ఇక మాటామంటీలేదా।

నీ! పేమయే తెల్పుగా జాలవే।

॥ భమంచి॥

శి పాట రచన : శ్రీ శ్రీ పాఠినవారు : పి. బి. శ్రీనివాస్

సూర్యదేవ దయాకరా-మము

బ్రోవుమయ్య పరాత్పరా-మము

బ్రోవుమయ్య పరాత్పరా।

హే జగత్కర్తా ముఖ

దారిద్ర్య హర్తా చూడుచూ।

దీన బాంధవుడవు అపు

త్రులకే విధాతా కావుమా।

హే దివాకర హే ప్రభాకర।

ఆదిదేవ ప్రణామము।

వేయి మార్లు ప్రణామము।

కాంతి పుంజ ప్రచండ హే

ఆదిత్య లోక ధురంధర।

అవని చీకటి హరించే నీ

సప్తహయముల తలచితి।

జ్ఞానధన విజ్ఞాన దాతా।

ఆదిదేవ ప్రణామము।

సూర్యదేవ ప్రణామము|
వేయిమార్లు ప్రణామము|

4 పాట రచన : శ్రీ శ్రీ

పాడినవారు : జానకి

బృందావనమే నందనవనము

నందగోకులమె ఘనము|

శ్యామ సుందరుని వేణుగానమే

కుంజ కుంఠముల వినుము

చెవులకున్న పోగులే ముక్కునదాల్చి

వచ్చెనొకతె మతిమాలి

కంటికాటుకనే ముఖమందు పూసి

అయ్యింది మరియొకతె కాళీ|

కరకంఠముల కాళ్ళకు తొడిగి

పరుగులెత్తే నొక్క బాలిక|

నిసిరింది పతిమీద భోజనపాత్ర

మరచింది పసిపాప డోలిక

మురళీగీతి మోహన విని

ఈవైపే ఏగుదెంచె రాధా లతాంగి|

అడె అడె మది నెమలి వలె చేరె దరి నాప్రియుడే|

అనందమాయె ఈదినమే

ప్రియమోహనుడేతెంచె మధువనమే

చకోరి, చకోరి రావే|

రాసక్రీడా విలాసం నేడే వినోదం

ఆడాలి పాడాలి హాయిగా!

ఈబృందావనమే వెన్నెల కాయగా॥

అర్థదేహం కృష్ణుడాయే అర్థదేహం రాధిక!

రాధారూపం కృష్ణుడాయే కృష్ణుడేకద రాధిక!

రాధామనసే బాధపడితే బాధాపడును కృష్ణుడు!

ముల్లోకాలు కీర్తించును రాధా మాధవ గాధా!

యదునందనుని మురళీ హృది కరగించే సరళి!

మధుగీతి మ్రోగింది తీయగా

ఈబృందావనమే వెన్నెలకాయగా!

ఉదాసీనలై నారే లలనా జనాలే

మురారి ముఖం చూచే రాధా నేత్రాలే!

మనోవాంఛ లెరిగి మోహనుడే హసించే

ఆనందాబ్ధి నందరినీ ఓలలాడించే!

కనులూ కనులూ కలసే

మనసూ మనసూ తెలిసే ఈడేరే

గోపికల కోరిక ప్రియమోహనుడేతెంచె

బృందావనమే!

వియోగాలులేని విలాసాలునేడే

నదులన్నీ కలసి సాగరమునచేరే!

నీవేనేనని నేడు పాడింది మురళీ

ఈలోకాన శాంతి కలిగించేటి సరళి!

కణకణములందు నీమూర్తి యే-విష్ణురూపదేవా
ధర్మ సంస్థాపనార్థము నీవు ధరించావు అవతారం।

పాట రచన : శ్రీ శ్రీ

పాడినవారు : జానకి

రారా మానస మోహిని పిలిచే।

శోరి చేరగరారా మురారి।

॥రారా॥

నన్నే చూచి మనసే దోచి।

శోధించగ తాళగలనా।

శోకించి హృదియే అల్లాడెనోయి।

నాకనులందు నీవే నీవే।

॥రారా॥

పాలించవేలా లాలించరాదా।

ప్రాణేశా నామొరలా।

భగ్నమాయె తొలి నాఆశ।

రేగే బాధలతూలి, తూలి

॥రారా॥

ఆధారమేదీ లేదాయె నోయి।

పోలి కుమిలే వేళా।

యమునాపోలీ భరియించరాక।

పొంగె నాకన్నీటి ధార

॥రారా॥

6 పాట రచన శ్రీ శ్రీ

పాడినవారు : ఈశ్వరి

లత & కోరన్

ఏలా ఇప్పుడీ జాలమిదేలా।

జాలి మనోహర నీలో లేదా।

॥లేదా॥

ఆయన ఏమే మన్నధుడేనా!
చూడగ రెండే కన్నులు శానా!

నీదోగోలా చెబితే చాలా!
చెబుతా కొంత అతని లీల!

మనసేమో ఆడించే వాడే!
గీతిపాడి లాలించేవాడే!

ఏమి గ్రామ మే నామధేయుడే!
అయ్యయ్యో మరచేపోయా!
శుభమై కోర్కె ఫలించె నేడు!

॥ ఏలా ॥

ప్రాణసమాన సఖి అన్నాడే!
ఇదే నిజమ్మా మరేమి లేదా!

చెలి నేనే నీవని అన్నాడే!
అంటే అతని చేరగరాదే!

అదికాదు నిన్నె రమ్మనె కూడ!
అమృత కలశం మనదే చూడ!

ప్రేమమయం ఈజీవితమంతా!
చెలి నీడోహా నిజమే!

॥ ఏలా ॥

7 పాట రచన : శ్రీ శ్రీ పాడినవారు : జానకి & కోరన్

నమ్మించు మాటలాడేవు!
నెమ్మొము చాటు చేసేవు!

నీమమతా చరణసేవ|
కోరు నన్నే కృంగదీసేవు|

॥నమ్మి॥

నీవెంత దూరమైనా|
నీచెంత నిలిచి ఉంటా|

మురళీ సుధా రవమ్మే|
ప్రతిక్షణము నేవింటా|

సఖా నీవు మరిపుడు|
నన్నూరిస్తూ ఏడ దాగేవు

॥నీమమతా॥

పలుబాటల చూశానే|
మహాబాధల మునిగేనే|

మురారి రూపమే ఆహా|
మనోవీధి నిండేనే|

సుఖాల మాలలే త్రైంచి|
నీవిపుడు మోసగించేవు|

॥నీమమతా॥

సమాధానమ్మే రాదాయె|
సమాచారాలు లేవాయె|

నిన్నే తలచే యీప్రియురాలి|
చేపట్టగరాదొ ఇప్పిడైనా|

గుబాళించు సుధల్ నేడు|
కుర్చీపై రేగి పోయెనా|

॥నీమమతా॥

న టీ న టు లు

మహిపాల్, సాహితా, ఇందిర, కృష్ణకుమారి, రమేష్ దేవాయీ,
పాల్ శర్మ, ఉమాదత్, తివారీ, నిల్-ఫర్, కిరణ్ వాన్,
విక్టోరియా కుంభే, దీపక్.

— నే ప ధ్య సంగీతం —

జానకి, పి. బి. శ్రీనివాస్, L. R. ఈశ్వరి, B. R. లత,
రమాలా.

ద్యాస్సులు : విద్యారాణి, మాస్టర్ నందకుమార్, జీవన్ కళ,
సరోజ, ఆండ్ సుజాత.

టెక్నిషియన్లు

స్క్రీన్ ప్లే	... బాబూభాయి మిస్త్రి, విశ్వనాథ్ పాంజే.
మాటలు-పాటలు	... శ్రీ శ్రీ
డైలాగ్ డైరెక్షన్	... యు. సరోజ
సంగీతం	... విజయభాస్కర్
నృత్య దర్శకత్వం	... సోహన్ లాల్, చేతన్
ఆర్టు	... బచ్చు భామిమిస్త్రి
ఛాయాగ్రహణం	... జహంగీర్ మిస్త్రి
తెలుగు సౌండ్ ఎడిటింగ్	... యం. తారయ్య
అసిస్టెంట్స్	... కందస్వామి - విక్టర్
శబ్ద గ్రహణం	... యం. బి. వాల్మీకి
అసిస్టెంట్స్	... మూసా ఇబ్రహీం
రీరికార్డింగ్	... మినూటంపాల్
తెలుగు నిర్మాణ పర్యవేక్షణ	... బాల్ జీ. యాదవ్

తెలుగు చిత్ర నిర్మాణం ... ఫిలిం సెంటర్ మద్రాస్.

దర్శకత్వం : S. S. ర్వాడ్కర్.